

Graham Greene i la teràpia d'escriure

14 reflexions de l'escriptor, que deia que «quan no estem segurs, estem vius»

L'escriptor, dramaturg, guionista i crític Graham Greene va néixer a Berkhamsted (Anglaterra) el 2 d'octubre de 1904 i va morir a Vevey (Suïssa) el 3 d'abril de 1991. El fet d'haver estat internat en una escola el va afectar fins a tal punt que es va intentar suïcidar. Durant la vida va patir un trastorn bipolar. En una carta a la seva dona confessava que, per desgràcia, la malaltia també era el seu material. Com a periodista, aquest explorador de la condició humana va escriure crítiques de cinema i literatura i va ser subdirector de *The Times*. Recordem l'autor d'obres com *Brighton Rock*, *The Heart of the Matter* i *The Power and the Glory* amb 14 reflexions seves. I veiem el tràiler d'*El tercer home*, la pel·lícula d'Orson Welles basada en una història de Graham Greene.

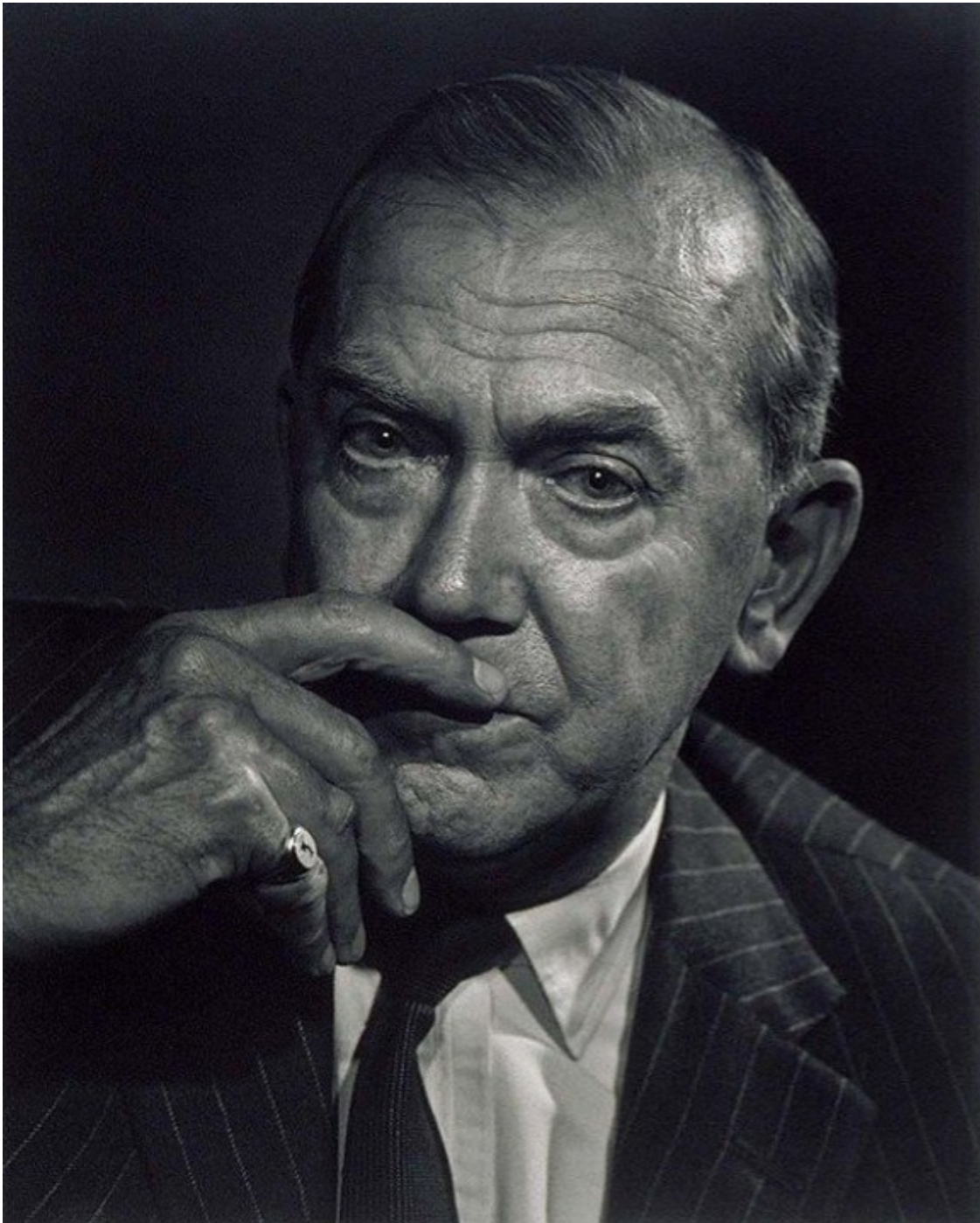

Foto: Yousuf Karsh

1. Quan no estem segurs, estem vius.
2. Tots els nens vénen al món amb un cert sentit de l'amor, però depèn dels pares, dels amics, que aquest amor els salvi o els condemni.
3. És impossible viure sense confiar en ningú. És com estar tancat en la pitjor de les presons: en tu

mateix.

4. L'odi no és res més que la falta d'imaginació.

5. Anomenem sentimentalisme als sentiments que no compartim.

6. La millor olor, la del pa; el millor sabor, el de la sal; el millor amor, el dels nens.

7. Mai convenceràs un ratolí que un gat porta bona sort.

8. Intento comprendre la veritat, encara que comprometi la meva ideologia.

9. En el fons de nosaltres sempre tenim la mateixa edat.

10. Els nostres pitjors enemics no són els que són ignorants i senzills, però cruels. Els nostres pitjors enemics són els que són intel·ligents i corruptes.

11. Quan un té un fill, està condemnat a ser pare durant tota la vida. Són els fills qui se n'aparten. Però els pares no podem apartar-nos mai d'ells.

12. La majoria de persones prefereixen explicar els pecats dels altres.

13. L'escriptura és una teràpia. A vegades em pregunto com s'ho fan els qui no escriuen, componen o pinten per escapar-se de la bogeria, la tristesa i la por.

14. Tots estem resignats a la mort. Però és la vida qui no es resigna.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=zEZPP5-sJGE>